

ज्वरापहम् । सुखशोषमश्वसः स्नापदविनाशनम् ।
नेत्रामयहरं दृष्यं बल्यं कण्डवृणं हरेत् ।
कमीन्द्रलुप्रकुशानि रक्ता च धवलाऽपि च” भावप्र०
तद्गुणा उक्ताः । सितगुग्गा चाभिचारकर्म्मभेदे वि-
हिता । “जपित्वा सितगुग्गानां कुडवं कुलिकोदये”
शा० ति० नवदुर्गामन्त्राभिचारे । तत्र स्मार्त्तवैदिकपौरा-
णिककृत्येषु त्रिविधमिता गुग्गा वैद्यके तु चतुर्वि-
धमिति भेदः । कर्पशब्दे १७७४ प्र० दृश्यम् । “सहस्रि-
श्ववैद्यपासितं न हि गुग्गाफलमेति सोऽस्मताम्”
भावः । “अन्तर्विधमयाह्योता बह्विधैव मनोरमाः
गुग्गाफलसमाकाराः स्वभावादेव योऽपतः” पञ्चत० ।
“तेनेयं मधुगन्धलुब्धमनसा गुग्गालता सेव्यते”
भ्रमरा० । कर्त्तेरि व्यच् । ४ पटहे । भावे व्य । ५ कल-
ध्वनौ मेदि० । ६ चर्च्चायां त्रिका० । व्याधारे व्य ।
७ मदिरागृहे शब्दरत्ना० । तत्र सुरासवगन्धेन भ्रमर-
गुग्गावाहल्यात् तथात्वम् ।

गुग्जिका स्त्री गुग्गा+संज्ञायां कन् । त्रिविधपरिमाणे शब्दच० ।
गुटिका स्त्री वक्ष्ये स्वार्थे क प्र० । वटिकायाम् वर्तुलाकारे
पदार्थे । “ससुद्रे गुटिकापातः” ज्यो० । “गुटिकापाता-
दिना व्यञ्जनं वा विभागः” दायभागः । “निर्द्धीतहार-
गुटिकाविशदं हिमाम्भः” रघुः । कवभावे ङीप् गुटी-
त्यपि तत्पार्थे ।

गुटिकाञ्जन न० “गैरिकं सैन्धवं कणां नागरञ्च यथोत्त-
रम् । द्विगुणं पिटमङ्गित्तु गुटिकाञ्जनमित्यते” सुश्रुतोक्ते
१ अञ्जनभेदे । गुटिका वटिका तथाभूतमञ्जनमित्यर्थः ।
“अञ्जनं क्रियते येन तद्द्रव्यमञ्जनं मतम् । रसे वटी
तथा चूर्णमिति त्रिविधमञ्जनम्” भावप्र० । सुश्रुतेऽपि
“वटिकारसचूर्णानि त्रिविधान्यञ्जनानि च” ।

गुड वेदने चुरा० उभ० इदित् सक० सेट् । गुण्डयति-ते
अजुगुण्डत्-त । गुण्डितः गुण्डनम् । “प्रतिपद्य पदा
स्तनुर्धरणीरेणु गुण्डितः” भा० आ० ७४ अ० । “अग्नि-
होतृ तयोवेदास्त्रिदण्डं भस्मगुण्डनम् । बुद्धिपौरुष-
होनानां जीयतेति वृहस्पतिः” सर्वद० । अव+समनात्-
वेदने । “रजनोतिमिरावगुण्डिते पुरमाणे” कुमा० ।

गुड वेदने रक्ते चूर्णने च चुरा० उभ० इदित् सक० सेट् ।
गुण्डयति-ते अजुगुण्डत्-त । गुण्डः गुण्डिता ।
गुण्डनं गुण्डा । [अगुडोत् जुगोड ।

गुड रक्ते व्याधारे च टटा० कटा० पर+सक० सेट् । गुडति ।

गुड पु० गु-ड कित् । १ इत्तुविकारे इत्तुशब्दे ६०६ प्र०
विहितः । “ऐत्तवं गुडवर्जितम्” ति० त० । गुडेन निर्दृष्टादि
गुड+अस्मा० । गुडर गुडनिर्दृष्टे त्रि० । गुडाय साधु
गुडा० ठञ् । गौडिक गुडसाधने इक्षौ । भक्ष्येण
मिश्रये स० गुडधाना गुडौदन गुडमिश्रितधानादौ ।
“सिता चतुर्गुणा देया वटीषु द्विगुणो गुडः”
वैद्यकम् । २ गोले वर्तुलाकारपदार्थे “प्रादुरासन्
महीपाल ! कार्पायसमया गुडः” भा० द्रो० २०० अ०
३ हस्तिसज्जाहे मेदि० । ४ पासे हेमच० । ५ कार्पाशं
स्त्री राजनि० । ६ स्तुहीदृष्टे स्त्री गुडप्रायाः केशा
यस्य । गुडाकेशः अञ्जुनः । उज्ज्वलद० ।

गुडक त्रि० गुडेन पक्कः पा० कन् । १ गुडपक्के औषधादौ
गुड+स्वार्थे क । २ गोलाकारे पदार्थे । “समुण्डप्रश-
गुडकाः” भा० व० १५ अ० । अश्वगुडकाः वर्तुलीकताः
प्राणाः” नील० । “नीतौ च तद्युक्तात्” पा० परम्परया
अतृकम्पायाम् कन् । अतृकल्पप्रवादादौ दीयमाने २ गुड-
द्रव्ये च । हन्ते धानकाः गुडका एहकि” सि० कौ० ।

गुडकरी स्त्री रागिणीभेदे हलायु० ।

गुडकुष्माण्डक न० चक्रदत्तोक्ते औषधभेदे यथा ।

“कुष्माण्डस्य पलशतं सुखिन्नं निष्फुलीकृतम् ।
प्रस्थं दतस्य तैलस्य तस्मिन्नास्त्रे प्रदापयेत् । त्वक्पल-
धन्याकव्योपजीरकैलाहयानलम् । पय्यिकं चव्यमानङ्ग-
पिप्पलीविश्वभेषजम् । शृङ्गाटकं कशेरुञ्च प्रलम्बं
तालमलकम् । चूर्णीकृतं पलांशञ्च गुडस्य च तुलां
पकेत् । शीतोभूते पलान्यष्टौ मधुनः संप्रदापयेत् ।
कफपित्तानिलहरं मन्दाग्नीनाञ्च शस्यते । कथानां
दृंहणं अष्टं वाजीकरणसुत्तमम् । प्रमदासु प्रसक्तान
ये च स्युः क्षीणरेतसः । क्षयेण च मृहीतानां परमे-
तद्भिषग्जितम् । काशं हासं च्वरं हृत्कां हन्ति
हृदिमरोचम् । गुडकुष्माण्डकं ख्यातमश्विभ्यां
समुदाहृतम् । खण्डकुष्माण्डवत् पातं खिन्न-
कुष्माण्डकद्रवः ।”

गुडची स्त्री गुडेन चीयते ची-ड गौ० ङीप् । गुडव्याभ भरतः
गुडतृणा न० गुडसाधनं नृत्प्रधानं वा दृष्यम् शा० त० । १ इक्षौ
राजनि० प्र० । गुडविषमभ्यस्त शब्दरत्ना० ।

गुडत्वच् स्त्री गुड इव मधुरा त्वग् यस्याः । (दारचिनि)
ख्याते पदार्थे शब्दरत्न । “त्वक्खादीः गुडत्वक् स्यात्
नथा दारुसिता मता । उक्ता दारुसिता खादी तिक्ता